

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਵਾਯਦਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ , ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੀ , ਪਿਆਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਹੈ , ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਕੀ ਹੈ? ਪੱਕੇ ਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੁਣਾਓ?
- ਉੱਤਰ:- ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ, ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣ - ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ। ਪੱਕੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਜਰਾ ਵੀ ਚੰਚਲ ਨਾ ਹੋਣ। ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਖ ਨਾ ਡੁੱਬੇ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸੂ ਅਵਸਥਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸੋ ਨਵੀਂ, ਨਵੀਂ ਸੋ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਉਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ ਨਵੀਆਂ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹਨ। ਕਿਸਲਈ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਂਸ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਈ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ -- ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਕਾਮ ਦੇ ਵਸ਼ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਇਹ ਜਿਸ ਦੀ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਭਾਨ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨਾਹੇਕ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਹ ਗੁਪਤ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਜਨ ਸਜਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਗੇ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਲਿਯੁਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਯੋਤੀ ਜਗਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੀਪਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਏ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਜਯੋਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜੋਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਮਾਜੀਆਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਜਯੋਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਾਲਤੂ ਘਿਓ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਘਿਓ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੂਪੀ ਘਿਓ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸਵੀਟ ਚਿਲਡਰਨਸ ਦੇ ਕੋਲ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣਾ ਜਨਮ, ਦੇਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੇ

ਵੱਡਾ ਮੰਦਿਰ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਮੰਦਿਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਏਨਾ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਭੇਗਤਾ ਹੈ। ਜੱਦਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਾਲ ਖਾ ਜਾਏਗਾ। ਸਮੇਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈ ਲਵੇ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਕਿ ਹੁਣ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੋਗ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ- ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ? ਕੋਈ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਯੋਗੀ ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਯੋਗੀ ਬਣੋਗੇ, ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੁੱਖ ਹਨ ਇਹ ਜੋ ਸਭਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਸਥਾ ਜਮ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਉਤਨੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਕੜਵਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਮਰੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹਾਂ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਅਮੁੱਲ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਫਿਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਰ ਦੇ ਝੋਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਭਤੋਂ ਚੰਗਾ ਰਤਨ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਣ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਣ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਰੂਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਕਰਾਵੋਗੇ... ਉਹ ਸਮਝਣ ਸਾਡੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬੱਚੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾਂ ਮਿੱਠਾ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵਾਂ...। ਜੇ - ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 10 - 15 ਦਿਨ ਜਾਕੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਆਵਾਂ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਖਣਗੇ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਏਗਾ। ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀਆਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਕੰਮ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਯੂਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਕੱਢਕੇ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕਰਨਗੇ,

ਪਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਪ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਅਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਸਰਵੋਤਮ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਵਿਸ ਢਿੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਟੀਚਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿਹੜਾ ਸੈਂਟਰ ਠੰਡਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਈਏ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਖਿਆਲ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਈਏ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੱਦੇ ਵੰਦਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਜੇ 5 ਤਤ੍ਵ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਵੰਦਨਾ ਕਰੋਗੇ। 5 ਤਤ੍ਵਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਹੋ ਗਈ ਬੁੱਤ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਮੱਧਮ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਪਤਿਤ। ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਉੱਚਾ ਦਾਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣੋਗੇ। ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡਕੇ ਬਸ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਤ੍ਵ ਆਦਿ ਸਭ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹਠਯੋਗ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਨਾ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਸਾਡਾ ਮਨ ਕਿਤੇ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਵੱਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕੈਡੀ ਮਿਸਲ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਏਗਾ। ਬਾਪ ਵੇਖੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ! ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਂ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਗੁਣ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਲਕ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਅਰਥ ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਮਤ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਣ ਬਣੋ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਖਿਰ ਵਿਜੇ ਤਾਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਬਲ ਨੈਨਵਾਇਲੈਂਸ। ਨਾ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਾਇਲੈਂਸ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਉਹ ਦੋਵੇਂ (ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ) ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਨੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਨੂੰ ਹਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹੀ ਪੁਰੀ ਸੀ ਨਾ। ਲੜਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਧਨ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਧਨ ਵਾਪਿਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਖੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ

ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਚੰਗਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੂਜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡਕੇ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਜਿੱਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿਚ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ

ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਡੀ ਕਾਂਸੇਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਵੀ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਮੈਂ ਫਲਾਣੀ ਹਾਂ - ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਅਰਪਨ ਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜੇ ਸਰਵ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਣ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਜੇ ਸਰਵ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ - ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਵੱਛ (ਪਵਿੱਤਰ) ਬਣੇ।

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ' ਸਮ੍ਰਿਤੀ '। ਜਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੀਮੇਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਵ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਵਾਲ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ।